

ת"פ 33991/01 - מדינת ישראל נגד זיו צורן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 18-01-33991 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

לפני כבוד השופט עמיהת ציון קאפקה
המאשימה מדינת ישראל
עו"ב "C עווה"ד אסתטי שלאין וחופית שרים

- נגד
הנאשמים 1. זיו צורן
עו"ב "C עווה"ד יIRON גיא ואביעד לנצ'ינר
2. גל דביר - ניתן גזר דין
3. משה שטינורצט - ניתן גזר דין
4. איל מתוק - ניתן גזר דין
5. גיא קרייטי - ניתן גזר דין

גזר דין לנואשם 1

הנאשם הורשע על יסוד הודהתו ובמסגרת הסדר טיעון בעובדות האישומים הראשון, השני והשלישי בכתב האישום המתווך.

A. כתב אישום מתוקן

חלק כללי

1. נואשם 1 הינו מתכנת מחשבים בהכשרתו ועבד החל מחודש נובמבר 2009 ועד לאמצע חודש אוקטובר 2013 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**"), כמתכנת מחשבים בצוות פיתוח בחברת בי.די.אי" קופאס בע"מ (להלן: "**חברת בי.די.אי"** או "**התאגיד**"), במשרדי החברה בבני ברק.

2. במהלך התקופה הרלבנטית, בשנת 2013 נואשם 2 עסק בייעוץ ותיק להלוואות. נואשם 2 היה בתפקיד הבכיר של חברת Ai Ai. Ai Ai השקעות בע"מ, אשר באמצעותה ניהל תחת השם המסחרי "גlobe Finansiyim" עסק בתחום הייעוץ ותיק להלוואות, שהיה ממוקם בתל אביב.

עמוד 1

- נאשם 3 עסוק בתקופה הרלבנטית בתיווך ויעוץ להלוואות. נאשם 3 ניהל בתקופה הרלבנטית את חברת "רוק שיווק מוצר טבע בע"מ", ובמסגרת זו, תחת השם המסחרי "פיננסית 7" עסוק בתחום התיווך ויעוץ להלוואות.
- נאשם 4 ניהל במהלך התקופה הרלבנטית, במחצית השנייה של שנת 2013 סוכנות לביטוח.
- במהלך התקופה הרלבנטית, במחצית השנייה של שנת 2013 היה נאשם 5 נשוי למעיין מימון (להלן: "**מיימון**"), אשר ניהלה, בתקופה הרלבנטית, ביחד עם נאשם 5 עסוק בשם "**קריזי פון**" לשיווק טלפונים סלולריים וקוויים.
- בתקופה הרלבנטית היה לחברת בי. ד. א"י רישיון שירות נתוני אשראי לאיסוף ולמסירת נתונים אשראי על יחידים לרבות בפועלותם כעוסקים (להלן: "**לקוח או ל��וחות**"), שניתן לה על ידי רשם שירות נתוני אשראי, לפי חוק שירות נתוני אשראי, התשס"ב - 2002 (להלן: "**חוק נתוני אשראי**").
- במסגרת הרישוון שניתן לה, הייתה חברת בי.ד.א"י רשאית לקבל ולאיסוף נתונים על לקוחות בדבר אי-פירעון חובות, פשיות רגאל ושיקום ללא כסוי, וזאת ממוקורות מידע שונים (להלן: "**מידע שלילי**"), ומבליל להזקק להסכמה הלקוחות.
- חברת בי.ד.א"י הייתה רשאית לרכז ולמסור את המידע השילוי, שנאגר בשרטתי החברה בקשר ללקוח על גבי דוח אשראי (להלן: "**דו"ח אשראי**" או "**דו"ח בי.ד.א"י**"), רק ללקוח עצמו או למי שמסר הצהרה בכתב על כך (להלן: "**הגורמים המורשים**"), שהוא מבקש את נתונים האשראי לצורך קבלת החלטה לאחרת מהמטרות הבאות: (1) מתן אשראי ללקוח (2) מכירה או רכישה של נכס או שירות (3) התקשרות בעניין המחייב זכויות או חובות (4) גביית חובות (5) התקשרות בחוזה שכירות וחידושים (6) התקשרות בחוזה העסקה.
- במקרים בהם הייתה רשאית למסור דוח אשראי על לקוחות, החלה עליה חובה לאיסוף ולמסור בדו"ח גם נתונים חיבוביים על הלקוח (להלן: "**מידע חיובי**").
- מידע שלילי או מידע חיובי (להלן: "**המידע**").
- המידע שנאגר בשרטתי חברת בי.ד.א"י הינו מידע כהגדתו בחוק המחשבים, התשנ"ה - 1995 (להלן: "**חוק המחשבים**"), בהיותו נתונים, סימנים, מושגים או הוראות, המובעים בשפט קריית מחשב והמאוחסנים במחשב.
- דו"ח אשראי הינו פلت כהגדתו בחוק המחשבים בהיותו נתונים המופקים בכל דרך שהיא על ידי מחשב.
- שירות של מסירת דוח אשראי על לקוחות, כונה בחברת בי.ד.א"י, מידע צרכני - "פרטוני צ'ק" ומ Lager המידע של החברה, שבו נאגר המידע שנאסף ממוקורות המידע וממנו הופק דוח האשראי כונה בהתאם "פרטוני צ'ק" Personalcheck (להלן: "**מ Lager מידע פרטוני צ'ק**").

- במהלך התקופה הרלבנטית, סביב אמצע שנת 2013, הנאשם נאשם 1 למצוות שעבד על מאגר ה"פרטונל צ'ק", עד שביום 13.10.13 הושעה מעובdotו נוכח החשדות נשוא כתוב אישום זה.
- בהתאם לחוק נתוני אשראי, ניתן היה למחוק נתונים אשראי על ל��וחות ממאגרי המידע של חברת ב.ד.אי בהתאם לפרוצדורה שנקבעה בחוק, רק במקרה שהתקבלה בקשה לתקן מידע מהליך אודוטוי נאסף המידע או בעקבות הודעה ממוקור המידע. כמו כן, ניתן היה לבצע מחייקת מידע עקב חלוף זמן. מחייקות שלא בהתאם למושא בסעיף זה יוכנו להלן בכתב אישום זה **"מחייקות אסורות"**.
- חברת ב.ד.אי הייתה כפופה על פי חוק נתונים אשראי לפיקוח שוטף של רשות שירות נתונים אשראי, שהיא אותה עת ראש הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע (להלן: "רמו"ט" או **"הרשות להגנת הפרטיות"**).
- בתקופה הרלבנטית הייתה חברת ב.ד.אי תאגיד המספק שירות לציבור.
- נאשם 1 בהיותו עובד חברת ב.ד.אי היה בתקופה הרלבנטית עובד התאגיד.
- במעשים שיתוארו בכתב אישום זה פגעו הנאים ברמת הودאות בחו"ל המשחר, באמון הציבור בגופים המספקים שירותי חיוניים למשק ובתוර המידות של העובדים בגופים אלו.
- החלק הכללי לכתב האישום מהוות חלק בלתי נפרד ממנו.

אישום ראשון - מרמה והפרת אמונים (נגד נאשם 1)

העובדות

- בתקופה הרלוונטית עסוק שחר דבוש (להלן: "דבוש") בתחום ההיי-טק ונכון שיקים והוא מכיר של נאשם 2 במשך שנים קודם לכן.
- במועד שאינו ידוע במדיק למאשימה, בסמוך לפני יום 26.7.13, ערך נאשם 2 היכרות בין דבוש לנאשם 1 ויזם פגישה שהתקיימה לראשונה לציון בה השתתפו נאשם 1, דבוש, נאשם 2 ואדם נוסף בשם אבי ביקר ששימש כנהג של דבוש (להלן: "הפגישה").
- בפגישה סייר נאשם 1 כי בתפקידו כאיש מחשבים בחברת ב.ד.אי יש יכולתו למחוק נתונים אשראי ממאגרי המידע במחשב החברה ולגרום למחייקת מידע שלילי מדוחות אשראי של ל��וחות. בפגישה סיימו נאשם 1 ודבוש, כי נאשם 1 ימחוק נתונים אשראי

מדוחות אשראי של ל��וחות בהתאם לדרישה ופרטיו זהוו של ל��וח שיימסרו לו על ידי דבוש ובתמורה לתשלום בסך 3,000 ₪ ישולמו לו על ידי דבוש, בגין כל ל��וח שאת נתוני האשראי שלו יתבקש נאשם 1 למחוק (להלן: "התקנית העבריתנית").

.4. במהלך הפגיעה ולצורך בדיקת יכולתו של נאשם 1 בטרם הוצאת התקנית העבריתנית מן הכל אל הפועל, מסר דבוש לנאשם 1 את מספר תעודה זהזהות של אשתו, רונית לוי דבוש (להלן: "רונית"), שהיota עליה מידע שלילי במאגרי המידע של ב.ד.א, על מנת שימחק את נתונים האשראי שלה מהמאגר.

.5. כפי שיתואר להלן באישום השני, ביום 31.7.13 נאשם 1 מחק ממאגרי המידע בחברת ב.ד.א את נתונים האשראי של רונית לוי דבוש.

.6. לאחר שדבוש נוכח, כי נאשם 1 אכן מחק את נתונים האשראי של רונית ויצר לה דז"ח אשראי נקי, فعل דבוש להגשה התקנית העבריתנית על ידי איתור ל��וחות שיש לגיביהם מידע שלילי בחברת ב.ד.א. בהמשך לכך, בהתאם לתקנית העבריתנית, העביר דבוש לנאשם 1, במועדים שיפורטו להלן, את שמותיהם ומספריהם תעודות זהזהות של הל��וחות שיפורטו להלן, שעל אודות כולן היה מידע שלילי במאגרי המידע של ב.ד.א, וזאת על מנת שנאשם 1 ימחק את נתונים האשראי שלהם מהמאגר, כמפורט להלן:

- א. ביום 13.8 או במועד סמוך קודם לכן את פרטייה של סיון ברבי.
- ב. ביום 13.9 או במועד סמוך קודם לכן את פרטייה של חיים שניר.
- ג. ביום 13.9.15 או במועד סמוך קודם לכן את פרטייה של מימון, אשתו של נאשם 5.
- ד. ביום 13.9.16 או במועד סמוך קודם לכן את פרטייו של יצחק יהב.
- ה. ביום 13.9.17 את פרטייה של פרלה לוי.
- ו. ביום 13.9.17 או במועד סמוך קודם לכן את פרטייו של נאשם 4.
- ז. ביום 13.10.2 או במועד סמוך קודם לכן את פרטיו של יורב יפתח.

.7. כפי שיתואר להלן באישום השני, נאשם 1 מחק ממאגרי המידע בחברת ב.ד.א את נתונים האשראי של כל הלקוחות שאת פרטייהם מסר לו דבוש כמפורט בסעיף 6 לעיל.

.8. לאחר ביצוע כל אחת ממחיקות נתונים האשראי של הלקוחות, נפצע נאשם 1 עם דבוש וקיבל מדבוש תשלום של 3,000 שקלים בגין כל ל��וח, ובסך הכל קיבל ממנו סך כולל של 21,000 ₪.

- .9. המחייבת שביצע נאשם 1 היו מחיקות אסורות.
- .10. בעשותו את המעשים המתוארים נהג נאשם 1 אגב مليוי תפקידו במרמה ובהפרת אמוןיהם הפגעת בתאגיד.
- .11. בעקבות מעשיו של נאשם 1 ובהתאם על דוחות האשראי הכווצים, העניקו בנקים ומוסדות פיננסיים הלואות המסתכמות במאות אלפי שקלים ללקחות פרלה לו, רונית לוי-דבוש, יריב יפת ושמואל חג'בי.

באליה הודה הנאשם והורשע על פי האישום הראשון:

מרמה וഫרת אמוןיהם בתאגיד - 7 עבירות לפי סעיף 425 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין").

אישום שני - מחיקות מידע ממAGER BI.D.A.I

עבירות זיווף, עבירות מחשב וUBEIROT על חוק שירות נתוני אשראי נגד נאשם 1

העובדות

- .1. במהלך התקופה הרלוונטית הייתה לנאשם 1 גישה, מותקף תפקידו בחברת BI.D.A.I, כאמור בחלק הכללי, למAGER מידע פרטוני צ'ק. נאשם 1 היה מוסמך לעבוד על מגאר המידע פרטוני צ'ק, אך לא היה מוסמך ולא נדרש במהלך עבודתו למחוק מידע ממAGER הנתונים בהם נשמר המידע המקורי שמאגי'ם מקורות המידע השונים (להלן: "**טבלאות המקורי**").
- .2. כל הלקחות, שתוארו באישום הראשון ובעור מחיקת נתוני האשראי שלהם קיבל נאשם 1 תשלום יכונו להלן: "**נמחקים עבורים התקבל תשלום**".
- .3. על הלקחות המפורטים להלן היה מידע שלילי במAGER של חברת BI.D.A.I והוא יכונו להלן "**נמחקים נוספים**:

א. נאשם 2, שפרטיו הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 2.

ב. דוד יוסי חן.

- ג. לורית חורי.
- ד. אלי גונן.
- ה. על מנת, שפרטיה הועברו לנאים 1 על ידי נאים 3 כפי שיפורט באישום הרביעי.
- ו. דניאל מтан, שפרטיו הועברו לנאים 1 על ידי נאים 3 כפי שיפורט באישום הרביעי.
- ז. על חגי שפרטיה הועברו לנאים 1 על ידי נאים 3 כפי שיפורט באישום הרביעי.
- ח. שמואל חביב, שפרטיו הועברו לנאים 1 על ידי נאים 3 כפי שיפורט באישום הרביעי.
- ט. תומר בן חמו.
- י. אליהו קליקשטיין.
- יא. רונית לוי דבוש, שפרטיה הועברו לנאים 1 על ידי שחר דבוש, כפי שיפורט באישום הראשון.
4. נאים 1 מחק ממגרי המידע של חברת ב.ד.אי את נתוני האשראי של הנמקים עבולם התקבל תשלום וכן של הנמקים הנוספים המפורטים לעיל, במועדים שונים.
5. נאים 1 פעל באופן המתואר להלן בביצוע המחייבות ממגר הפרסונל צ'ק:
- א. נאים 1 ביצע את המחייבות תוך שימוש בשם משתמש כללי: "אדמין" Admin ("אדמיניסטרטור", "מנהל") ולא בשם המשתמש האישי שלו, וזאת לאחר שסיסמת האדמין הגיע לידי.
- ב. נאים 1 מחק את המידע מתוך מגאר המידע של הפרסונל צ'ק לאחר שהתחבר לשרת בחברת ב.ד.אי בשם "אסק.ק.אל באק" sqlback, מעמדת מחשב "עובדת אשר הייתה ממוקמת ב"חדר סיטם" במשדי החברה.
- ג. נאים 1 מחק את המידע מטבלאות המקור.
- ד. נאים 1 מחק את המידע באופן שתוצאה מחייבת המידע נוצרו דו"חות אשראי לגבי אותם לקוחות ללא מידע שלילי או חיובי כלל (להלן: "דווחות אשראי נקיים") למעט באשר ללקוחה לורית חורי, אשר ביחס אליה נאים 1 מחק חלק מהמידע השלילי.

נאם 1 ידע, כי המחיקות האסורות של המידע שביצע, כמתואר באישום זה, יביאו לכך, שהגורמים המורשים אשר יזמוינו /או יקבלו דוח אשראי על אותן הלקחות, יקבלו בעקבות בקשתם דוח אשראי כוזב, לפיו לא נאוסף לגבי לקוחות אלה מידע שלילי, על אף שבפועל נעשה כן.

7. בפועלו כמתואר לעיל לשם ביצוע המחיקות האסורות, נאם 1 השמייט פרטים מדווחות האשראי של הנמקים עבורם התקבל תשלום וכן מדווחות האשראי של הנמקים הנוספים וזאת בכונה לرمות ולא סמכות כדין ובאופן הנזהה כאילו נעשה בסמכות כדין.

8. בעשותו את המעשים המתוארים לעיל חדר נאם 1 לחומר מחשב שלא כדין כדי לעבור עבירות של זיופ כמפורט באישום זה ובחילק מהמקרים גם עבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד כמפורט באישום הראשון.

9. בעשותו את המעשים המתוארים לעיל זיף נאם 1 מסמך בכונה לקבל באמצעותו דבר.

10. בעשותו את המעשים המתוארים לעיל, נאם 1 כלל מידע בדו"ח אשראי אשר התקבל בעבירות זיופ שביצע כאמור באישום זה.

באליה הודה הנאם והורשע על פי עובדות האישום השני:

א. **חדרה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת -** 18 עבירות לפי סעיף 5 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995 (להלן: "חוק המחשבים").

ב. **זיופ בכונה לקבל דבר -** 18 עבירות לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין.

ג. **הכללת מידע בדו"ח אשראי ומידע התקבל בעבירה -** 18 עבירות לפי סעיף 49(א)(5) לחוק שירות נתוני אשראי, התשס"ב-2002.

אישום שלישי - עבירות פגעה בפרטיות מרמה והפרת אמונים בתאגיד

Hebbitot Pge'ah Bperfutiot Marma Vhefrat Amonim 1 - 2

העברת מידע מהקרן לעסקים קטנים

1. הסוכנות לעסקים קטנים ובינוניים במשרד הכלכלה ומשרד האוצר הפעילה בתקופה הרלבנטית קרא למתן הלוואות בעربות מדינה לעסקים קטנים ובינוניים על ידי הבנקים (להלן: "הקרן לעסקים קטנים"). הסיוע ניתן בהתאם לקריטריונים וכליים שנקבעו על ידי הקרן לעסקים קטנים והיה כפוף להחלטה סופית של ועדת אשראי מטעם הקרן. בטרם העברת בקשה להחלטת ועדת האשראי, נדרש המלצה של אחד הגופים המתאימים, שנבחרו על ידי הקרן לעסקים קטנים.
2. חברת ב.ד.אי' שימשה בתקופה הרלבנטית גוף מתאם לקרן לעסקים קטנים לאחר שזכהה במכרז לעניין זה. כגוף מתאם התקבלו בב.ד.אי' בקשות לקבלת סיוע מהקרן לעסקים קטנים, שטופלו על ידה לאורך כל התהליך עד לקבלת החלטה סופית על ידי ועדת האשראי, אם לאשר בקשה באופן מלא, באופן חלק או לדוחותה.
3. נאשם 1 במסגרת עבודתו בב.ד.אי' פיתח את האפליקציה ששימשה לניהול ותיעוד העבודה של חברת ב.ד.אי' כגוף מתאם לקרן לעסקים קטנים כמפורט לעיל. באמצעות האפליקציה תועדו, בין היתר, דוחות של בקשות לסיוע, הן דוחות על ידי ב.ד.אי' בשלב הראשוני והן דוחות של בקשות על ידי ועדת האשראי בשלב הסופי.
4. נאשם 1 היה מושר לפעולות שימוש בגישה שלו לאפליקציה ולמידע שנAGER בב.ד.אי' בקשר עם הקרן לעסקים קטנים לצרכי פיתוח, תחזוקה ותמיכה טכנית בלבד.
5. נאשם 2, במסגרת עסקו "גLOBל פיננסים", נתן בתקופה הרלבנטית ללקוחותיו שירות לגיטימי של סיוע וליווי בהגשת בקשות לקבלת הלואה לקרן לעסקים קטנים.
6. במועד שאינו ידוע במדقيق למאשימה, במהלך המחזית הראשונה של שנת 2013 פנה נאשם 1 לנאשם 2 והציג לו להעביר אליו, בתמורה לעמלה, מידע על לקוחות, שפנו באמצעות ב.ד.אי' לקרן לעסקים קטנים ובkeshtem נדחתה או נדחתה באופן חלק, וזאת על מנת שנאשם 2 יעשה שימוש במידע זה לצרכיו המסחריים ולאיתור לקוחות פוטנציאליים הנזקקים לסייע בהגשת בקשה חוזרת לקבלת הלואה מהקרן לעסקים קטנים. נאשם 2 הסכים להצעה וסיכם עם נאשם 1 שזה האחרון יעביר אליו את המידע האמור וככל שמידע זה ייבן לו תוכאות עסקיות, ישלם לנאשם 1 עמליה בגין העברת המידע (להלן: "**הטיסcum**").

- .7. בהתאם לsicום ובהמשך אליו ניצל הנאשם 1 את הגישה שהייתה לו לאפליקציה ולמידע שנاجر בבי.די.אי' בקשר עם עובdot הקרן לעסקים קטנים והעביר לנאים 2 או למי מטעמו, מעת לעת, מידע ונתונים על עסקים שפנו לקרן לעסקים קטנים בבקשתו לשינוי ועל הטיפול בבקשתם. הנאשם 1 העביר לנאים 2 כ-500 רשותות מידע על עסקים, כאמור.
- .8. הנאשם 2 בעצמו או באמצעות מי מטעמו עשה שימוש במידע שהעביר לו הנאשם 1 לצורך איתור לקוחות פוטנציאליים לעסקו.
- .9. הנאשם 1 עשה שימוש בידעה על עניינו הפרטוי של אדם או מסרה לאחר שלא למטרה שלשמה נמסרה, בצוותא חדא עם הנאשם 2.
- .10. בהיותו עובד בחברת בי.די.אי' ובушתו את המעשים המתוירים נהג הנאשם 1, אגב מילוי תפקידו במרמה או בהפרת אמונים הפוגעת בתאגיד.
- .11. בушתו את האמור לעיל פגע הנאשם 1 בצד בפרטיות זולתו בצוותא חדא עם הנאשם 2.

בала הודה הנאים והרשע באישום השלישי:

נאשם 1:

- א. **פגיעה בפרטיות** - עבירות לפי סעיף 5 בלבד עם סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטויות התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטויות").
- ב. **מרמה והפרת אמונים בתאגיד** - עבירה לפי סעיף 425 לחוק העונשין.

נאשם 2:

- א. **פגיעה בפרטיות בצוותא** - עבירות לפי סעיף 5 בלבד עם סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטויות וסעיף 29(ב) לחוק העונשין.

כאן המקום לציין כי אף הנאשם 2 הודה והרשע, ונזר דיןנו ניתן בנסיבות.

ב. הסדר הטיעון

הנאשם יהיה רשאי לבקש תסקירות שירות מבוחן לעניין העונש.

הטייעון לעונש יהיה חופשי.

ג. ראיות לעונש וטייעוני הצדדים לעונש בנסיבות

מטעם התביעה הוגש גילין רישום פלילי.

כן הוגש תסجيل שירות מבחן.

טייעוני התביעה

הפנייה לעובדות כתוב האישום המתוקן ומקוםו של הנאשם בפרשה כולה.

מהות העבירות והיקפן.

הפנייה לעונשו של שחר דאבות, נאשם אחר בפרשה אשרណן למסר בפועל.

חלוקת העבירות ל 3 קבוצות כאשר כל קבוצה מונה מספר עבירות : מרמה והפרת אמונים בתאגיד - קביעת מתחם של 20-9 ח' והעונש המבוקש שנת מסר בפועל. פגעה בפרטיות (האישום השלישי-צ.ק) , קביעת מתחם בין 8-3 ח' מסר ועתירה ל 4 ח' מסר. חדרה לחומר מחשב כדי לבצע עבירה, זיווג, עבירות לפי חוק המחשבים של דוח או פלט כזב, עבירות לפי חוק שירות נתוני אשראי של הכללת מידע בדוח אשראי. מתחם של 10-18 ח' מסר ועתירה לשנת מסר בפועל.

מורכבות החקירה.

הפנייה להרשעה מאוחרת בעבירות הימורים

עתירה לעונש כולל של 28 ח' מסר בפועל, מסר על תנאי וקנס.

טייעוני ב"כ הנאשם בנסיבות

מדובר באירוע אחד.

התמימות ההליכים שלא בעטו של הנאשם וחלוף הזמן. המחלוקת הייתה משפטית ובסיומה הושמטה עבירת השוד.

UBEIROT KALCLIOT ASHER LA NEREM NZAK BIZIDN VPERAK HZMAN HAKZER BO BOCHEU UBIROT.

הפנייה לעונשו של שחר דאבות אשרណן ל 12 ח' מסר בפועל במסגרת הסדר, והשוואה עם עברו של דאבות.

הפנייה לתסجيل שירות המבחן.

עתירה למסר על תנאי.

הנאשם בדברו לעונש צין כי האירועים התרחשו בנסיבות שבר בחיי ומазע השתקם. הוא הדגיש כי הפרסום לו זכתה הפרשה הסב לו נזק וכי הוא מצר על אשר אירע. עוד ביקש להימנע ממסר בפועל על מנת שיוכל להמשיך במהלך חייו.

D. נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

התאגיד בו הועסק הננאשם ניהל את נתוני האשראי של מדינת ישראל. הנתונים במאגרי המידע עליהם הייתה אחראית החברה, הם נתונים רגילים, אישיים וככליים לפי חוק הגנת הפרטיות. כל עסקה פיננסית שנעשית, לרבות מכירת מכונות באשראי, מושתתת על הנתונים הללו המספקים לגוף המלווה. מאגר מידע זה הוא הבסיס לכל הפעולות העסקית של מדינת ישראל.

בاهיותו עובד בתאגיד הייתה לננאשם גישה למאגרי המידע והוא ביצע את המעשים תוך שימוש בהרשותה שהייתה לו לאוامر מאגרים אחרים ובכך הפר את האמון שניתן בו ע"י התאגיד.

בاهיותו בעל הכשרה טכנית, חלה על הננאשם חובה מוגברת כלפי מעסיקו שלא לנצל את הידע הטכני שלו לשם עשיית שימוש שלילי במאגרי המידע הייחודיים שהיו בחברה.

הנאשם הוא היוצר וההוגה של כל האירועים והוא ביצע מחייקות אסורות של נתוני אשראי שליליים מוחות האשראי הכלכליים מהחברה. מדובר במחלה של קרוב ל-100 נתונים שליליים ונוסיף פירוטי מידע חיוביים רבים של 18 לקוחות במשך תקופה ממושכת של 3 חודשים במחצית השנייה של שנת 2013.

הנאשם היה היוזם והמציא לפועל של התכנית העברית. בתכוף לקבלת הגישה למאגרים העביר הננאשם לננאם 2-500 רשומות מידע על עסקים, תוך פגיעה קשה בפרטייהם, בקשר לבקשתם שהם הגיעו לקבלת הלואאות מהקרן לעסקים קטנים ובינוניים, כאשר החברה שימשה גוף מתאם לכך.

לאחר מכן, ובתיווכו של ננאם 2 נפגש הננאשם עם שחר דבוש שם החלה תכנית עברית נוספת לקרוון עור וגידים, בדבר "SHIPPOZ" נתוני אשראי, יצא לפועל. במסגרת זו הוקמה הרשות לה חברו מעורבים אחרים, לביצוע אותן עבריות.

בפועל, הוגש בפרשא זו 7 כתבי אישום ובכללם כתב האישום נגד הננאם.

הנה כי כן, הננאם הוא מחולל הפשעה בפרשא זו, הוא שביצע במו ידיו את העבירות, הוא החוטא והוא המחייב והכל תוך ניצול הגישה שלו למאגרי המידע.

לא לモותר לציין כי מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם קודם תכנון מוקדם ומדוקדק הן באופן בו בוצעו העבירות והן בטווית הרשות העברינית.

בראשית, העביר הנאשם לנאים 2 התרומות לגבי העסקים הקטנים ולאחר מכן החל ב"SHIPPOZ" נתוני האשראי מיד עם צירופו במחצית שנת 2013, נצאות שבו נاجر המידע שנאסף ממוקורות המידע וממנו הופק דוח האשראי - "פרסונל צ'ק" Personalcheck (להלן: "מاجر מידע פרסונל צ'ק"). הוא עשה כן עד אשר פוטר בחודש אוקטובר 2013 עת התגלו מעליו).

אשר לנזק- אכן, לא נגרם נזק כספי. למרבה המזל, ההלוואות שנלקחו ע"י אלה שאינם זכאים לכך מחמת מצבם הכלכלי, נפרעו ע"י הלווים. אולם, הפגיעה בפרטיות העסקים הקטנים עת הוועברו צפונותיהם לנאים 2 ובהיקף כה גדול- 500 רשותות-הינה שימושית כمفורת בଘר דינו של הנאשם 2. בעלי העסקים ציפו כי נתוניהם הכלכליים ישמרו תחת חיסיון, אך ביוזמת הנאשם הגיעו לידיים זרות.

פוטנציאל הנזק אף הוא שימושתי. הנאשם "SHIPPOZ" את נתוני האשראי של מספר פרטיים באופן שהם קיבלו הלוואות על בסיס דוח אשראי כזוב שניתן לגוף המלווה, חרף העובדה שלא היו זכאים לכך, מחמת קשייהם הכספיים. אכן, מספר הפרטיטים מועט וכן גם היקף ההלוואות. אולם, אם התכנית העברינית הייתה יוצאה לפועל בהיקף נרחב, אפשר שהוא נגרם נזק משמעותי למערכת הבנקאית.

הכל עשה הנאשם בעבר בצע כסף והוא הראשון בדרגת כל הנאים.

לא מצאתי ממש בטענת הסניגור כי יש להקל בעונשו של הנאשם משום היותו עובד זוטר. בסוג זה של עבירות והרשאה לגישה למאגרי המידע הנאשם היה בבחינת בכיר לכל דבר ועניין. הוא שפיתח את האפליקציה ששימשה לניהול ותיעוד העבודה של חברת ב.ד.אי. כגוף מתאם לקרן לעסקים קטנים כמפורט לעיל, אך עד מהרה עשה בה שימוש לרעה בלבד עם הנאשם 2 מכיוון שהכיר הימים.

אין מדובר בפছן אשר במאיצים רבים חדר למاجر מידע. הנאשם חדר למagtirs זמינים עבורו, תוך מעילה באמון עסקי. בכך יש לנו חומרה נוספת.

ה. דין והכרעה

(1) העריכים החברתיים שנגעו

מרמה והפרת אמונים בתאגיד - ס' 425 לחוק העונשין

עמוד 12

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

הבסיס הרעוני והערך המוגן של עבירה הפרת אמונים בתאגיד, והיחס בין הטענה של הפרת אמונים של עובד ציבור, נדונה בפסקה. בית המשפט עמד על הבדיקה בין סעיף 284, הפרת אמונים של עובד ציבור לבין סעיף 425 שענינו הפרת אמונים בתאגיד, וקבע כי עניינה של עבירה אחרת זו בהגנה על התאגיד, כך שמנהל התאגיד יפעלו להגשנת תפקיד ולא ימעלו באמון שניית בהם.

בע"פ 121/88 **מדינת ישראל נ' מרדיי דרוויש**, פ"ד מה(2) 663 (1991), עמד על הדברים כב' המשנה לנשיין, מנחם אלון (בפסקה 36 בעמ' 692-693 לפסק דין):

"שתי עבירות אלה, על-אף הדמיון ביניהן, ואף כי הן כוללות אותם רכיבים עצמאים, שונות הן במטרותיהן ולשוני זה נודעת משמעות בדרך ישומן. סעיף 284 עניינו עובד הציבור. העבירה יסודה בכך שעבוד הציבור, שהוא חלק מן המינהל הציבורי, עושה שימוש לרעה בסמכויות ובכוחות שהמדינה הפקידה בידיו. עובד הציבור הוא נאמן הציבור.... האיסור הפלילי נועד לשמר על טוהר המידות של עובדי הציבור... להבטיח כי איש הציבור ישרת בפעולותו את האינטרס הציבורי עליו הוא מופקד, ולקיים את אמון הציבור בתקינות פעולות המינהל לעומת זאת, סעיף 425 לחוק אין עניינו הגנה על הציבור, אלא על התאגיד. יסודו בחותמת האמון החלה על מנהל התאגיד, אשר בהיותו פועל בשל אחרים ובעבורם עליו לפעול כ לפיהם ביושר ובהיגנות הוראה זו נועדה להבטיח כי מנהל התאגיד לא ימעל באמון שניית בו ויפעל להגשנת תפקידו"

בע"פ 677/14 **דני דנקנר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 17.7.2014), שוב נדונה אבחנה זו, ונקבע (פסקה נ' לפסק דין של כב' המשנה לנשיין א' רובינשטיין) כי: "הערך המוגן בעבירה לפי סעיף 425, הוא שמירה על עניינו של התאגיד". והוסיף (בפסקה נ' לפסק דין):

"הערכים המוגנים בעבירה זו הם הבטחת תפקוד נאות של מנהלי תאגיד, מניעת העדפתו של האינטרס התאגידית על זה האישי, מניעת שחיתות מידות בקרוב מנהלים, ביטוס אמון של בעלי המניות במנהליהם והגנה על התאגיד מפני מעילה באמון זה".

אפנה לדברי הנשיין (כתוארו אז) פרופ' אהרן ברק, במאמרו "**ניגוד אינטרסים במלוי תפקיד, מפטים י' 11, 16** (תש"מ-1980, להלן: ברק, ניגוד אינטרסים)", עמד על הבסיס הרעוני לכלל, כאשר מדובר בתאגיד ומנהלי עסקים:

"מן הראיו הוא, שבבעל מניות יוכל לטעון על אלה המנהלים את העסק שבו השקיע את כספו.... רוצים אנו לקיים בישראל חברה מתקדמת, הבנויה על מינהל ציבור תקין, על שלטון החוק ועל יחסיו אונש המעציבים על בסיס של יושר, הגינות וטוהר מידות. להבטחתם של אלה באו הכללים בדבר האיסור להימצא במצב של ניגוד אינטרסים".

עוד אפנה לפروف' שחר אלדר, במאמרו "ערך האמון והמשפט הפלילי בישראל", בתור: **חובה אמון בדיין הישראלי, 215, 234 (רות פלאטו שנער ויהושע שבג, עורכים, 2016)**, תאר כך את הערך המוגן: "נאמנות לתאגיד ממשגנה מסגרת גמישה המשנה מקרה לקרה, ועיקרה חובתו של נושא המשפט **לפעול בהגנות להגנתה האינטנסים שעלו מילויים הופקד**". מכאן, שמנהל המציג בניגוד עניינים פוגע בערך המוגן (ראו לעניין זה: ע"פ 752/90 שמואל ברזל נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(2) 539, פסקה 120 בעמ' 594 (1992) - פרשת יסות מנויות בנק צפוי אמריקה, להלן: עניין ברזל).

פגיעה בפרטיות - ס' 5 ביחד עם ס' 2(9) לחוק הגנת הפרטיות

ברע"פ 8464/14 **מדינת ישראל נ' ניר עזרא** (ימים 15.12.2015) (להלן: "عنيין עזרא") נדון עניינו של נאשם, אשר בין היתר, חדר לחומר מחשב לאחר ש腙ין פרטיו חשבון בנק השיר למטלוננט והורה למחשב להעיבר כספים מחשבונה. מעשיו של הנאשם נעשו שלא כדין, שכן המטלוננט לא הסכימה להעברת הכספיים מחשבונה. באותו עניין, עמד בית המשפט העליון על חומרתן של עבירות החדרה לחומר מחשב שלא כדין ופוטנציאלי הנזק העצום הכרוך בהן:

"... **פוטנציאלי הנזק העצום הכרוך בעבירות מחשב מחיב אותנו לדבוק בפרשנות המרחיבה ולטור אחר דרכיים לצמצום הבעייתיות הכרוכה בה**". (פס' י"ט לפסק הדין)

יפים לכך דברי השופטת פרוקצ'יה בע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל, פסקה 19 לפסק-דין (2007):

"**הצורך בהגנה על הפרטיות ועל עולמו האנטיימי של האדם בעולם המודרני, לצד הקלות הבלתי נסבלת הכרוכה בחדרה לעולמו הפרטី באמצעות טכנולוגיים כאלה ואחרים, מחיבים גישה שיפוטית מחמירה, אשר תישם אמצעי אכיפה נאותים לצורן הדברת תופעה עבריתנית, מהוות סימן הייכר ליכולות הרסניות הטמונה בשימוש לרעה בטכנולוגיה המודרנית. החדרה למידע במחשב שוב איננה מצטמצמת לעניינו של פרט שפרטיות חייו הופרה; עניינה בתופעה כללית ורחבה, העוללה לפגוע בפרטיותיהם של בני ציבור רחוב. קיימם, אפוא, אינטנס ציבורי חשוב ומיזח בחדירת מסר ברור של אכיפה בסוג עבירות זה, להדרת תופעה הולכת ומתגברת של עבריות מחשב, המאפיינת את העולם הטכנולוגי המתפתח**" (ראו גם חיים יסמננסקי "על ענישה בעבירות מחשב" מחקרי משפט כ"ד 81 (תש"ח-2008)...". (פס' י"א לפסק דין)).

UBEIROT ZIVUF BECONA LKABAL DVAR (ס' 418 AMTZAU LAOKUN SHONIN)

הערכים המונחים בסיס עבירות המרמה אשר ביצעו הורשע הנאשם תכליתם להגן על קניינו של הפרט ועל קיומו של יחס אמון בשוק הפרטី והעסקי וכן להגן על חופש הרצון, חופש הבחירה וחופש הפעולה של הפרט.

עבירות חדרה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת (ס' 5 לחוק המחשבים) ועבירות של הכללת מידע בדוח אשראי והמידע התקבל בעבירה (ס' 49(א)(5) לחוק שירות נתוני אשראי)

מתוך עניין עזרא מפי כב' הש' מזוז:

"חוק המחשבים, כמו כל חוק אחר, נועד להסדיר התנהגות אנושית ויש לו תכליות
חברתיות ברורות למדוי. עיון בחוק ובהיסטוריה החקיקתית שלו מלמדים כי התפיסה
של החוק ב叙述ת הסוגיה של חדרה שלא כדי לחומר מחשב לא התמקדה
בדרכי החדרה אלא בסכנותיה ובמטרותיה... תכליתו של החוק בהגנה על ערכיהם
חברתיים ואין נפקא מינה באשר לאמצעי הטכני בו נעשית הפגיעה בערכים אלה".

בע"פ 2103 הורוביץ נ' מדינת ישראל (31.12.2008) התייחס בית המשפט העליון לתקליה של העבירה מכוח סעיף 425 לחוק העונשין, תוך הבערה כי מדובר בהגנה על התאגיד מפני התנהלות בנגד עניינים של מנהליו:

"הרציונל לקיומה של העבירה שבסעיף 425 לחוק העונשין (שעניינו מרמה והפרת
אמונים בתאגיד), כמו גם העבירות הקבועות בסעיפים 423, 424-424א לחוק
העונשין, הוא חוכות האמון של נושא המשרה בתאגיד (ראו: קרניאל, בעמ'
105). יפים לעניין זה דבריו של המשנה לנשיא מ' אלון, שהובאו לעיל (פסקה 194)
בקשר אחר:

'סעיף 425 לחוק אין עניינו הגנה על הציבור, אלא על התאגיד. יסודו בחובת האמון
החללה על מנהל התאגיד, אשר בהיותו פועל בשל אחרים ובעבורם עליו לפעול
כלפיהם ביושר ובהגינות... הוראה זו נועדה להבטיח כי מנהל התאגיד לא ימעל
באמון שנייתן בו ויפעל להגשות תפקידיו...' (ענין דרוויש, בעמ' 692).

לאור האמור, מקובלות علينا קביעותיו של בית המשפט המחויז (עמ' 285 להכרעת
דין), כי האינטראס המוגן בעבירה זו הוא להבטיח תפקוד נאות של מנהלי התאגיד,
העדפת האינטראס התאגידית ולא זה האישי, מניעת שחיתות מידות בקרבת המנהלים
וביסוס האמון של בעלי המניות במנהליהם".

(2) האם אירוע אחד או מספר אירועים.

סעיף 40 יג' לחוק העונשין, שכותرتו "ריבוי עבירות" מורה לנו כדלקמן :

"(א) הרשע בית המשפט נאשם במקרה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם
כאמור בסעיף 40ג(א) לAIROU COLON, ויגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

(ב) הרשע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמו איורים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40(ג) לכל איורע בנפרד, ולאחר מכן רשיי הוא לגזר עונש נפרד לכל איורע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל איורע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הנסיבות".

בע"פ 5668/13 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.16) עמד כב' השופט סולברג על פרשנות סעיף 40 יג' לחוק כדלקמן :

"בעניין ג'aber נקבע בדעת רוב כי עבירות שיש בינהן קשור ענייני הדוק ואשר ניתן להשكي' עליהן כמסכת עברינית אחת יחשבו לאירוע אחד (פסקה 5 לחווות דעתה של השופטת ברק-ארז, ופסקה 2 לחווות דעתו של השופט פוגלמן). אשר למஹוטו של אותו 'קשר הדוק' ציינה השופטת ברק-ארז כי "המובן שנינתן למונח 'קשר הדוק' יתפתח מקרה לקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשי' כבר כתע", אך הוסיפה כי ברגיל קשר צזה בין עבירות ימצא כאשר היה בינהן סמכיות זמניות או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עברינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופה זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצאו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עצמותו של הקשר בין העבירות)" (פסקה 5 לחווות- דעתה. השופט פוגלמן הוסיף באותו עניין כי "התיבה 'איורע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עבריניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבותן שונות; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עברינית אחת" (פסקה 2 לחווות- דעתו) (ראו בע"פ 4910/13 ג'aber נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.10.2014)).

במבחן שהותווה בפסקה, מבחן "קשר הדוק", יש לומר כי מדובר בשני איורים נפרדים:

האחד-הعبירות אשר בוצעו בקשר לкрыт הסיע לעסקים קטנים.

השני - העבירות אשר בוצעו בקשר לדוחות האשראי הכספיים .

האיורים שונים בינם לבין עצמם בעיקר לטיב המידע בכל אחד מהמאגרים, לפעולות שבוצעו ולתכלית העברינית.

על שני האירועים מרוחף צילן של עבירות המרמה והפרת אמון בtagid. לא ראוי לקבע אותן כאירוע נפרד לפיו שהן פועל יוצא של כל אחד מהאיורים, אולם הן תבואה לידי ביטוי במתחמי הענישה אשר יקבעו לכל איורע בנפרד.

(3) מדיניות הענישה הנוגעת

קיים קושי מובנה להתייחס בנסיבות האישומים למדיניות הענישה הנוגעת. הנאשם הורשע בשורה של עבירות החסויות כולן לצד העבירה של מרמה והפרת אמון בtagid כאמור באישומים הראשון והשלישי. ואלה העבירות : באישום השני- חדרה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת (18 עבירות), זויף בכונה לקבל דבר (18) עבירות), הכללת מידע בדו"ח אשראי והמידע התקבל בעבירה (18) עבירות. ברי, כי אותה פעולה

מקינה שורה של עבירות על פי חיקוקים שונים. כמו כן יש להפנות לעבירות פגעה בפרטיות אשר אף הן עומדות בצללה של עבירה מרמה והפרת אמונים בתאגיד. העבירות הללו, מרמה והפרת אמינים בתאגיד, פושטות צורה ולובשות צורה על פי נסיבותה והענישה בצדן.

בחינת הפסיקה שעיקרה מרמה והפרת אמינים בתאגיד, מעלה מנגד רחוב מאד של ענישה החיל ממאסר על תנאי, של"כ ללא הרשעה ועם הרשעה, מאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר אחריו סורג ובריח. עם זאת, יש לציין כי במקרים בהם הוטלו מאסרים בפועל, מדובר בד"כ כאשר לצד עבירות מרמה והפרת אמינים בוצעו עבירות נוספות.

כל מקרה ונשיבותו, היקף העבירות, הנזק ופוטנציאל הנזק וטובת ההנאה אשר צמחה למבצע בכך או בפועל. על כן, לא ניתן לסקור מדיניות הענישה בנפרד לכל אירוע, לפי שבמקרים אשר יובאו להלן לא ניתן למצוא כבר עבירות דומה לעבירות אשר בפנים.

כך למשל אני מפנה לתת"פ 24441-05-12 **מדינת ישראל נ' ביליק** (שלום ת"א, 27.9.2017) הדומה באופן יחסית לעניינו - במהלך עבודתו של הנאשם כמתכנת מחשבים באגף מערכות מידע משרד הרווחה, העתיק הנאשם את מאגר המידע של רשם האוכלוסין והעבירו לגורמים שלישיים שהפיצו אותו כתוכנת אגרון. התוכנה כללה קובץ נתונים של כלל אזרחי המדינה, לרבות נפטרים וקרים משפחתיים ובתוספת נתונים מאגרי מידע נוספים, שאפשר לבצע שאלות על החומר. בנוסף, באירוע אחר, הוצאה והחזקק הנאשם משרד הרווחה מאגרי מידע של מאומצים ומAGR נספּ הכלול פרטני עיורים הזוכים לתמיכה מהמדינה והחזקק מגיר מידע הcoil פרטני סוחרים (ambil שהפיכם לכל גורם). הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון פתח **בעבירות של הוצאת מסמך ממשמות, הפרת סודיות, פגעה בפרטיות והחזקת מאגרי מידע שלא כדין**, והורשע בהן. לכל אחד מהאירועים נקבע מתחם עונש הולם נפרד. **באותנו עניין, נקבע בית המשפט כי מתחם העונש הולם לגבי האישום הנוגע לאירוע של הוצאת מידע מרשם האוכלוסין במסגרת עבודתו של הנאשם משרד הרווחה, אשר הועבר לאחרים, נס בין 20-35 חודשים מאסר בפועל.** בעוד המתחם נקבע כי העונש הולם בגין אירוע זה הוא של 20 חודשים, **בעיקר לנוכח מצב בריאותי חמור וחיריג של הנאשם. בגין האירוע של העתקת מאגרי המידע של מאומצים ופרטני עיורים** (אשר נשמרו על מחשבו האישי של הנאשם שהוציאם, ambil שהעיבורים הללו לאחרים), **נקבע מתחם שנע בין 10 ל- 20 חודשים מאסר בפועל.**

המתחמים אושרו במסגרת עפ"ג 22375-11-17 ועפ"ג 22543-11-17 (ערעור וערעור שכנדג) ביליק נ' מדינת ישראל (מחוזי ת"א) (19.3.18)

צוין כי מכלול העבירות בהן הורשע **ביליק** נעדרות עבירות של מרמה והפרת אמינים.

מכאן לעבירות מרמה והפרת אמינים בתאגיד.

ע"פ 677/14 **דני דנקנר נ' מדינת ישראל** (17.7.2014) - המערער הורשע בעבירות של הפרת אמינים בתאגיד ותחבולה אותן ביצע בעת שכיהן כديرקטורי וכיו"ר הדירקטוריון של בנק הפעלים. מדובר היה במספר פרשנות, בעסקאות בסכומי עתק, בקבלת בתחבולה של אשראי בסכומים גבוהים מאוד, ובהתנהלות אשר בית המשפט העליון ציין לגביה את

משך הזמן של ביצוע העבירות, את הפגיעה בניהול תקין של בנק שנגירה עקב מעשי המערער, במילוי נוכח מעמדו הרם בתפקיד הבנק, הסתרת דבר קיומו של הסכם ועוד. בית המשפט המוחזק קבע מתחם עונש הולם בגין עבירת הפרת האמונין בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל, ואת המתחם בגין עבירת התחבולה בין 3 ל-6 חודשים מאסר בפועל והטיל על המערער עונש כולל של 12 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון קבע כי קיימות נסיבות להקלת התקופה המאסר נוכח נסיבות אישיות והעמידה על 8 ח' מאסר בפועל.

רע"פ 3292/15 **שלמה לחיאני נ' מדינת ישראל** (17.11.2015) - המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע שלוש עבירות של הפרת אמונים, בכך שלאחר בחירתו לראשות עיר, פעל להשגת מקורות מימון מגוריים שונים בעיר כדי לעמוד בתשלום חובותיו במועד, תוך נטילת הלואאות אשר העמידו אותו ואחרים ב��ג'וד עניינים חריף ומתרחש בין חובותיו כראש עיר לבין עניינו הפרטיים, וזאת בשלוש פרשנות. בית משפט השלום קבע מתחם הענישה רף תחתון של מאסר למשך מספר חודשים, אף לתקופה שניתן לרצotta בדרך של עבודות שירות, עד שישה חודשים, ביחס לאיוש הראשון הרף העליון הוועמד על 14 חודשים מאסר, באישום השני על 12 חודשים מאסר, ובאישור השלישי על 13 חודשים מאסר, ונקבע כי יושת עונש כולל בגין שלוש העבירות אשר הוועמד על שישה חודשים בדרך של עבודות שירות לצד עונשים נלוויים. בית המשפט המוחזק קבע כי מתחם הענישה הרואית לכל אחת מן העבירות נע בין חמישה חודשים מאסר לאחרורי סורג ובריח לשמונה-עשר חודשים מאסר, והטיל על המבוקש שಮונה חמישה חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור תוך שציין כי קביעת בית המשפט המוחזק בדבר מתחמי הענישה רואיה בנסיבות המקורה.

בת"פ 44959-08-08 **מדינת ישראל נ' פרדי רובינסון ואות'** [פורסם ב公报, 13.7.16] הורשע הנאשם לאחר היליך הוכחות, בעשרות עבירות, ביניהן, עבירת מרמה והפרת אמונים בתאגיד, קבלת דבר במרמה, עבירות מנהליים, עבירות דיווח ועבירות של שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה. בהמ"ש המוחזק בת"א קבע מתחם עונש הולם אחד הנע בין 18 חודשים מאסר בפועל ושלוש שנים, ובסיומו של יום גזר על **ה הנאשם 15 חודשים מאסר לרצוי בפועל**, תוך שטטה מהמתחם שקבע בשל דוקטרינת ההגנה מן הצדקה, וזאת לאור נסיבותיו החരיגות של תיק זה בכל הנוגע להימשכות ההליכים. **בבית המשפט העליון** (2018) הופחת עונשו **ל-11 חודשים מאסר בפועל בשל הנסיבות החരיגות**. הנאשם נשם 2 באוטו מקרה, הסמנכ"ל, אשר מעמדו היה יותר משל נאם 1, הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה, מרמה והפרת אמוניים בתאגיד ועבירות נוספות. בהמ"ש קבע בעינויו של נאם 2 מתחם הנע בין **6-18 חודשים מאסר בפועל**, והשיט עליו **עונש של 6 חודשים מאסר בפועל שכול וירצוי בעבודות שירות**. בהמ"ש הפנה בגזר הדין לעובדה כי המneau לביצוע העבירות על ידו לא היה הפקת רוח אישית תוך מעילה בכיספי הציבור; להיעדר התכוון; לעובדה כי תפקידו היה של איש הביצוע, הממלא אחר הנסיבות קיימות, ולא מקבל החלטות זהה אשר גורם להtagבשותן, וכי למרות מעמדו הבכיר ביצע מעשי על רקע כפיפותו לנאם 1; לחלוּפ' הזמן הבלתי סביר; ולאופיו החובי.

אני קובע כי מתחם הענישה לעניין עבירות אלה נع בין 6 ל- 20 חודשים לכל אירוע.

ubeniot mahshav vafgeya bperfetiyot-

ברע"פ 5379/13 **נזיה מחמוד נ' מדינת ישראל** (עלון, 21.8.2013), דחה בית המשפט העליון את

ערעור הנאשם על פסק הדין שנית בעניינו, לאחר שהורשע ב- 5 עבירות של זיווג מסמך בנסיבות מחמירות, חדירה למחשב כדי לבצע עבירה אחרת (של זיווג וקבלת דבר מרמה) וקבלת דבר מרמה בנסיבות מחמירות. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; 8 חודשי מע"ט וקנס בסך 4,000 ל"נ, תוך שקבע כי גזר הדין נמצא ברף התחתון של הענישה. באותו מקרה, הנאשם, שעבד כמנהלן בחברה המענייקה שירותים גביה למוסדות מקומיות בגליל, אשר במסגרת תפקידו היה אחראי על הפיקת נתונים מחשב המועצות המקומיות בהן עבד. בחמשה תאריכים שונים בין דצמבר 2002 לבין מאי 2003 חדר הנאשם למחשב החברה לאוטומציה בע"מ ממוספים במועצות מקומיות שונות וזיף את הרישומים במחשב, בכך שערך שינויים בנטווי חובות הארנונה של אביו ושל אחיו למועד מקומית בה גרו, וזאת בכונה לرمota, ללא סמכות כדין ובאופן הנזהה כאילו נעשה השינוי בסמכות כדין. הוא ביצע הפחתה של חוב הארנונה על ידי רישום חיוב שלילי, כאשר סך כל סכומי ההפחתות חוב הארנונה שבוצעו היה כ- 15,000 ל"נ.

- .2. **בעניין עזרא**,ណון עניינו של נאשם, אשר בין היתר, חדר לחומר מחשב לאחר שהזין פרטי חשבון בנק השיר למතلونנת והורה למחשב להעביר כספים מחשבונה. מעשו של הנאשם נעשו שלא כדין, שכן המתלווננת לא הסכימה להעברת הכספיים מחשבונה.
- .3. באותו עניין, עמד בית המשפט העליון על חומרת החדרה לעבירות החדרה לחומר מחשב שלא כדין ופוטנציאלי הנזק העצום הכרוך בה.

"... **פוטנציאלי הנזק העצום הכרוך בעבירות מחשב מהיבר אותנו לדבוק בפרשנות המרחיבה ולטור אחר דרכיים לצמצום הבעייתיות הכרוכה בה**". (פס' י"ט לפסק דין)

וכ:

"ראשית, הערה קצרה לגבי חומרת העונש שהושת על עזרא; אף כי, כאמור, אין הצדדים מערערים עליו, **מעשי החמורים של עזרא אינם הולמים את העונש הקל שבקלים שהושת עליו - ארבעה חודשי עבודות שירות**. ידע עזרא זו היא מידת הדין, ואל יטעה לחשב שם חיללה ישוב למשעו הרעים, יתקל שנית בנסיבות של משי". (פסקה כא' לפסה"ד).

בת"פ (ת"א) 13776-12-16 **מדינת ישראל נ' יוסף וסמן** הורשע הנאשם על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבודות כתב האישום המתוקן, בעבירות הבאות: שלוש עבירות של מרמה והפרת אמון, לפי סעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"); עבירה של שבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק; עבירה של פגעה בפרטיות, לפי סעיף 5 בצירוף סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטויות, התשמ"א-1981; ועבירה של הטרדת עד, לפי סעיף 249 לחוק.

הנאשם כיהן כמנכ"ל הסתדרות המורים בישראל וכן כיו"ר אגף הכספיים, באופן שאפשר לו, הלכה למעשה, להשפיע על החלטה על הוצאה תקציבית, ללא פיקוח מהותי. שליטה זו אפשרה לנאשם להשפיע באופן מכריע על קבלת החלטות במצבים הנוגעים להסתדרות המורים ولو באופן אישי, כאשר הוא מצוי בняgod עניינים בין תפקידיו בהסתדרות המורים לאינטראסים האישיים שלו, תוך דחיקת טובת הסתדרות המורים באופן התואם את האינטרסים שלו עצמו. את המិוחס לו בכתב האישום עבר הנאשם כשהוא מצוי בняgod העניינים האמור.

לענין העבירה של פגיעה בפרטיות נקבע מתחם עונש שnen בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל קצר שירוצה בדרך של עבודה שירות;

noc'h ribovi ha'ubirot ani koveu ci hamtahm nu bein maa'ser motnha libin maa'ser be'po'el shel 8 chodshim.

(4) נסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירה.

הנאשם, בן 50, נשוי ואב לשני ילדים הסמוכים על שולחנו. הוא אינו עובד ומתפקידים מקצועת אבטלה. עונש מאסר ממשי יפגע בו ובמשפחתו.

בעקבות חשיפת המעשים הנאשם פוטר ממוקם עבודתו ומאז הוא מתנסה במצבה במקום העבודה נכון היום התקשורתי.

הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירה.

לנאשם הרשעה בעבירה על פי סעיף 225 לחוק העונשין-הגנולות והימורים אסורים. בגין העבירה אשר בוצעה בחודש אפריל 2014 הוא נדון בחודש Mai 2015 למאסר על תנאי והתcheinות. **העבירה בוצעה לאחר פתיחת החקירה בתיק זה.**

בתסaurus שירות המבחן מיום 13.9.21 נסקרו נסיבותו האישיות של הנאשם. הוא תלה את הסתמכותו בהתמכרות להימורים. נכון חלוף הזמן מאז הוא שלל הצורך בטיפול בתחום ההימורים.

לדבריו הוא סובל ממחלת פרקים כרונית.

קצינת המבחן סבורה כי לנאשם התנהלות אימפלטיבית, והוא מאופיין בדףו הסתרה. מנגד, הוא שמר לאורך השנים על יציבות תעסוקתית וכן התפתח מקצועית וקדמיית.

התסוקור נחתם בהמלצה לדוחות הדיון על מנת לאפשר שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית לעובי חוק בתחום המרמה.

ראיתי שלא לדוחות הדיון, הן בשים לב למהות העבירות והן שהתוואי הטיפולי אינו עולה בקנה אחד עם הסדר הטיעון.

חלוף הזמן הקדיש הסניגור פרק נכבד בטיעונו. להמחשת לוח הזמנים הגיע הסניגור "סרגל אירועים" מאז דיווח התאנגיד על ביצוע העבירות בחודש אוקטובר 2013, החקירה במשטרה ביום 13.10.15, מעורבות הפרקליטות ועד להגשת כתב האישום בחודש ינואר 2018. בנדון זה טענה ב"כ" המשימה כי החקירה הייתה מרכיבת (ריבוי הנאים וריבוי העבירות) ומשום כך כתב האישום הוגש בחודש ינואר 2018.

כך או כך, לא בעטיו של הנאשם כתב האישום בחלוף כ 4 שנים מתחילת החקירה הגלואה.

הסניגור הוסיף והציג כי מלכתחילה סלע המחלוקת היה נועז במסגרת המשפטית ולא במסגרת העובדתית, קרי, האם קיימת עבירה שוחד אשר יוכשה לנשאם בכתב האישום המקורי. לבסוף עבירת השוחד הושמטה מכתב האישום המתוקן. כן, עמדו לרווחה חודשי התפשטות נגיף הקורונה במהלך שנת 2020, אשר הוליכו לדחיתת דיונים. לא נעלמה מעניין אף עננת עבירת השוחד (שהושמטה) אשר ריחפה מעל הראש הנשאם במהלך כל השנים. לעובדה זו ניתן ביטוי מה בגזר הדין.

יש בדעתו אפוא ליתן משקל מסוים לקולא לחלוּף הזמן. ראה לעניין זה ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.12.2008):

"לא כל עיכוב נושא עליו ישובר הנחה' הפוטר נשאם מעונש בכלל ומעונש מאסר בפרט. גם במצב מעין זה שומה על בית המשפט לבחון את מכלול האינטראסים הכספיים לעניינה. מדובר בשיקול של בית המשפט לשקל ולקבוע מהו הביטוי ההולם לו בגירת העונש" (שם, בפסקה 33).

אני סבור כי מול חלוּף הזמן ניצב האינטראס הציבורי במלוא תוקפו ועוצמתו. ליסוד הרתעת הנשאם ואחרים יש להעניק משקל מיוחד נוכח זמינות מגاري המידע לבערי הרשות והאפשרות כי יישו שימוש לרעה בידע שנייתם להם.

בחנותי עניינו של דבוש, כבקשת ב"כ הנשאם, אשר נפתח בהליך מקביל במסגרת ת"פ 34021-01-18 בבית משפט זה.

אכן, דינו של דבוש נגמר, בין היתר, לשנת מאסר בפועל (חוופת ומצטברת לעונש מאסר אחר אותו ריצה אותה עת) בגין הרשותו בפרשה זו במשך עבירות של מתן שוחד (לנשאם, על פי כתב האישום המתוקן באותו הליך) ובשמונה עבירות של זיווג המשפייע על עסקאות.

עם זאת, לא ניתן לגזור גזירה שווה בין עניינו של הנשאם לבין דבוש. כפי שציינתי לעיל, הנשאם הוא היוזם והמושcia לפועל הן בשינוי האשראי והן בהעברת 500 רשומות לנשאם 2, בעוד דבוש שימש בעיקר כמתוך אשר מתפרקדו לאתר "לקוחות" לשם הוצאה התכנית העברית לפועל.

עוד ועיקר יש לאבחן בין השניים : גזר דיןו של דבוש ניתן במסגרת הסדר טיעון "סגור".

בטרם חתימה ראייתי להביא בדבריו כב' השופט מלצר(כתוארו אז) **בעניין עזרא:**

"בפרשת The Football Association Premier League Limited נ' פלוני (13.05.2012) (להלן - עניין Premier League, שעסק אף הוא בהתאם למשפט המחשבים והמרשתת - לדין הנוהג, התבטאתי כך (שם בפסקה 5):

"**ידע הוא שהטכנולוגיה מקדימה לרוב את המשפט. במקרים אלה המחוקק ובתי המשפט נדרשים ליצוק את תמצית העקרונות הקיימים, הקיימים והמובוססים - لكنנים משפטיים חדשים (مثل אלה הוו יישן המשtabה עם הזמן, וזקוק**

Stephen Breyer Active Liberty 64 השוו: רק לכלי מודרני יותר. השוו: 64 (ב) לחוק העונשין וגזר על הנאשם עונש כולל בגין שני (2009))."

סוף דבר

אני מחליט לעשות שימוש בסמכות הננתונה לי מכח סעיף 40 יג' (ב) לחוק העונשין וגזר על הנאשם עונש כולל בגין שני האירועים החובקים העבירות רבות, את העונשים הבאים:

א. 24 ח' מאסר לריצוי בפועל.

ב. 9 ח' מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מתום ריצוי מאסרו העבירות בהן הורשע.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 21,000 ₪ או 4 ח' מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.3.22.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז בטבת תשפ"ב, 20 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.